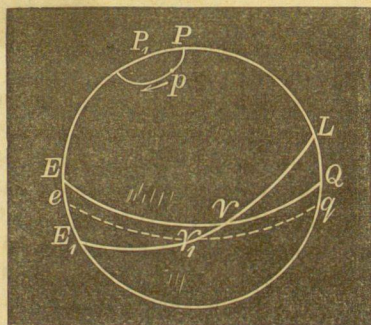

като запазва наводдането си към горизонтътъ. Такова явление представлява и земната ось; тя, като има постепенно мърдане, въ сщщото време описва коническа повърхност около перпендикулярътъ към площътъ на еклиптикътъ; отъ това полюсьтъ на земнѣтъ, а слѣдов. и полюсьтъ на свѣтътъ или оная точка, въ която продължението на земнѣтъ ось срѣща небесный сводъ, бавно си мърда около полюсьтъ на еклиптикѣтъ отъ O къмъ W и извършва пълно обращение за 26000 год. сир. сяка година отстѣпна отъ първото положение на $50''$. Ный казахме че заедно съ осьта се обрѣща и цялата земя, и защото наклонението на осьта не се измѣнява, то и площта на екваторѣтъ винагы състави заедно съ еклиптикѣтъ единъ и сщщитъ жгълъ, макаръ въ сщщото време и да промѣнява положението си. Нека P (чърт. 56) да е полюсьтъ на свѣтътъ, P_1 — полюсьтъ на еклиптикѣтъ, EQ — екваторѣтъ, E_1L — еклиптика, Υ точката на есенното равноденствие. Когато P мине подиръ една година въ p , то екваторѣтъ ще земе положението sq и ще се пресича съ еклиптикѣтъ въ точкѣтъ Υ_1 , която отстон къмъ западъ отъ Υ на джгѣтъ $\Upsilon\Upsilon_1 = Pp = 50''$. И тѣй, вслѣдствие дѣто земнѣтъ ось се мърда, точката на есенното равноденствие се премѣ-

Черт. 56.

ства сяка година по еклиптикѣтъ на $50''$, и тѣй като това ѝ отстѣпване се извършва по посокъ, коя е срѣщуположна на земното мърдане, то отъ това сяка година пролѣтното равноденствие бива по рано, преди земята да свари да опише пълень кръгъ по еклиптикѣтъ подиръ миналото пролѣтното равноденствие; а отъ това и самото това явление се нарича *предваряние на равноденствията* или *прецессия*. Дѣйствително, нека кажемъ, че пролѣтното равноденствие е было тогава, когато земята (черт. 57) е была въ T ; ако вѣмаше това явление, за което ный хортуваме, то слѣдующе-